

то това ще е явенъ знакъ, че ний не са молими
векъ единъ за другъ.

И защо да не са молими сега единъ за
другъ — вий за мене, азъ за васъ? — Богъ ма
среди съ васъ; по всичкия свѣтъ нѣма другъ
хора, които да са по дѣхъ тѣй близки при ме-
не, като васъ; вий сега за мене сте всичко — и
предмѣтъ за грижи и изкоръ за растѣха: съ
вашето спасаваніе, съ спасаваніе и азъ, съ ва-
шето загиваніе, загивамъ. До толкози вий
сте близо при мене, до толкози съмъ неразлученъ
отъ васъ! — О, азъ не ще забравя, нѣма никога
си да забравя свещеническата си длъжностъ —
да са моля за васъ; молете са и вий за мене,
и забравяйте този си необходимъ дѣлъ.

И тѣй ето първата ви дѣла на васъ: Нѣка
да живѣемъ междъ си мирно, любовно, а за то-
ва нѣка са молими Богъ единъ за другъ: ко-
ито взаимно са молатъ виватъ вързани съ
взаимна любовь.

Да бѣде Богъ на миръ и на любовта
междъ ны, всегда, нинѣ, и присно, и во вѣки
вѣковъ Аминь. —

